

Αγγελία Θανάτου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η αγγελία θανάτου γνωστού μας ανθρώπου, που για χρόνια δεν είχαμε επικοινωνία, μας φέρνει στη μνήμη τα όσα ωραία και άσχημα ζήσαμε μαζί. Ένας άνθρωπος φεύγει κι έχουμε σίγουρη την αίσθηση ότι πια δεν θα συναντηθούμε ή να μιλήσουμε με οποιονδήποτε τρόπο.

Όμως η επικοινωνία- ενδεχομένως στενή, καρδιακή, φιλική – που είχαμε και τώρα δεν υπάρχει, δεν είναι μορφή θανάτου; Το ότι ζούμε αλλά δεν επικοινωνούμε δεν είναι στην πράξη ως να μην ζούμε;

Βέβαια, εφόσον ακόμα υπάρχουμε στον κόσμο αυτό έχουμε τη δυνατότητα να σμίξουμε πάλι, να συναντηθούμε τυπικά ή ουσιαστικά, να επικοινωνήσουμε, τέλος πάντων, με κάποιο τρόπο. Ενώ ο θάνατος σβήνει κάθε ελπίδα.

Όταν ακούω ότι πέθανε κάποιος άνθρωπος που κάπου κάποτε έσμιξαν οι δρόμοι μας και τώρα δεν επικοινωνούμε, αισθάνομαι ότι για μένα είχε πεθάνει ήδη. Όχι, ασφαλώς, με την έννοια της απόρριψης, αλλά με τη διαβεβαίωση της πραγματικότητας της μη επικοινωνίας.

Κάθε χωρισμός είναι θάνατος, γι' αυτό και πονεί. Όσο η καρδιακή ενότητα ήταν δυνατή, τόσο ο καρδιακός πόνος είναι δυνατός. Κυρίως όταν διαπιστώνεις ότι δεν μπορείς να κάνεις κάτι για να επανέλθουν οι σχέσεις, αφού αυτό δεν αφορά μόνο τη δική σου επιθυμία και θέληση.

Όταν ο Χριστός μάς προτείνει τη συμφιλίωση και την αγάπη, στην πραγματικότητα μάς προτείνει την όντως Ζωή, την κατάργηση του θανάτου που φέρνει ο χωρισμός των ανθρώπων.

Αλήθεια, τι σημασία θα έχει η παρουσία μου στην κηδεία αυτού που ενόσω ζούσε δεν ήμουν στη ζωή του; Τι εξυπηρετεί να έλθουν στην κηδεία μου άνθρωποι που δεν ήταν στη ζωή μου;

Δεν μιλώ για το θάνατο, γράφοντας τα πιο πάνω! Μιλώ για τη ζωή που φεύγει ανεπιστρεπτί. Για τις ευκαιρίες που χάνονται χωρίς συναίσθηση ότι ενδεχομένως να μην υπάρξουν ξανά. Για τις δυνατότητες που έχουμε μπροστά μας να φτιάξουμε τις σχέσεις που χάλασαν «όσο είναι καιρός». Γιατί ξέρουμε ότι «έρχεται νυξ, ότε ουδείς δύναται εργάζεσθαι».

Η αγγελία ενός θανάτου μπορεί να γίνει υπόμνηση για την ευλογία της ζωής για μας. Όχι ως να είμαστε καλύτεροι απ' αυτόν που φεύγει αλλά για να ετοιμαστούμε για τη «μεγάλη και ιερή ημέρα» (Γέροντας Σωφρόνιος του Essex) για τον καθένα μας που θα συναντηθούμε πρόσωπο με πρόσωπο με τον Κύριο και Θεό μας. Ας μη γίνει αυτή η ώρα κρίση και κατάκριση. Γιατί «η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών» και όχι το δίκαιο. Η αγάπη συγχωρεί και υποχωρεί, το δίκαιο σκληραίνει και απαιτεί. Τελικά μόνο με την αγάπη ζεις την ενότητα των καρδιών, πούναι το γνώρισμα της Βασιλείας του Θεού «εν τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι».

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com